

J. Szukya 288 Wytho ave

DARBININKAI VISŲ ŠALIŲ, VIENYKITĖS!

Lietuvių darbininkų savaitinis laikraštis, išein kas pėnyčia, Philadelphia, Pa. U.S.A.

Prenumerata:
Ant metų į visas šalis svieto \$ 2.00
Ant pusės metų \$ 1.00

Apgarsinimų prekės:
syk colls 50c; mėnuo už colį 1.00; metal už colį \$ 10.00.

Siunčiant raštus, pinigus ir visuose kituose reikaluose susisėsant adresuokit: „KOVA“
412 Siegel str.
Philadelphia, Pa.

KOVA

„KOVA“ The Lithuanian weekly, published every Friday, by J. O. SHIRVYDAS, 412 Siegel str. Philadelphia, Pa.

Subscription rates:
One year in all parts of the world \$ 2.00
Six month " " " \$ 1.00

All communications should be adressed to:
„KOVA“
412 Siegel str.
Philadelphia, Pa.

ORGANAS LIETUVIŲ SOCIJALISTŲ PARTIJOS AMERIKOJE.

Nr. 6.

Philadelphia, Pa. 9 Vasario (February) 1906 m.

Metas II.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER MAY 17, 1905, AT THE POST OFFICE AT PHILADELPHIA, PA.

Apie rengiamą lietuvių susivažiavimą Amerikoje*).

„Lietuvos“ 4-ame num. kun. Žilinskas praneša, jog Lietuvoje susitvėrė „tautiška lietuvių demokratų partija“, kurios statutai jau esą išdirbti ir veikia būsiai prisiusti ir Amerikon, kad steigti tos naujos „partijos“ kuopas. Apie kokią partiją kn. Žilinskas mini, sunku suprasti. Kurie skaitė kada „Ūkininką“, tai jau matė, kad ir ant jo lobelių pasirašo „demokratų partija“. „Viln. Žinios“ praneša teipgi, beje ir „Zvaigždė“ kad susitvėrusi Lietuvoj „tautiškai-katalikų demokratų partija“. Už kurią iš tų trijų partijų ištikro ejsi čia Amerikoje ginčai, kad ji yra revoliucijoniška? Už kurią stovėjo Dr. Sliupas? Už kurią emėsi agituot kun. Žilinskas?

Tai pasirodys visai trumpam laike. Nors būtų daug geriau mums žinoti anksčiau, negu atšibus lietuvių susivažiavimas, kurį kun. Ž. užmano ir kuris yra rengiamas Philadelphiaj ant 22-ros vasario, šiu metu.

Sūlyginus k-ge Ž. anksčiau pravestą pranešimą ir jo užkvietimą, kurį apturėjome porą dienų atgal, vienas dalykas matosi: jis veikia vardan katros nors „demokratų partijos“, nors to viešai ir nėra apskelbta. Rašo teip: „aš susisėsęs su Vilniaus lietuviams ir gavęs jų patarymą, kreipiausi prie tų tautiečių“ (kun. Kaulakio, kun. Dumčiaus ir dr. Sliupo) ir — iš to išėjo projektas susaukti „seimą“.

Suvažiavimas galėtų ir atnešt šokią-tokią naudą Amerikos lietuviams, jeigu jis būtų rengiamas ne apyčiuopoms, ne akių plotu, ne slaptais susirašinėjimais kun. z. su vilniečiais bei Sliupu, bet viešai, rimtai, apsvarstyti, per laikraščius — visuomenės organus — gerai apdirbtai. Žodžiu sakant, norint kad suvažiavimas būtų pilnai visuomeniškas, reikia duoti geras laikas — nė mėnuo nė kitas — ant jo prirengimo. Reikia apgarsinti jo programą ir duoti visuomenei su juom apsažinti. Kad ji išgirstu kiekvieno lietuviuo ausis, kurioje valstijoje plačios Amerikos kas ne gyventų — nuo Floridos iki Aliaskos ir nuo Naujos Anglijos iki Kalifornijos. Tam reikia laiko ne dviejų savaitių. Beje, gal visuomenė būtų norėjusi atlikti suvažiavimą kitam kokiam mieste, o ne Philadelphiaj, kur šaltinis politišku vaidu. Susirinkimas bus ne partyviskas. Tai gi kiekvienas lietuvis turi švenčiausią tiesą į jį ateiti, ar jis reprezentuos kokią draugystę ar tik pats save. Kiekvienam tėvynės reikalai yra teip lygiai brangūs, kaip knng. Žilinskiui, Kaulakiui ir Sliupui. Kas negalės pribūti, gali parašyti laišką ir išdėstyti savo reikalavimus ant popieros. Bet pirma reikia, kaip sakėme, padaryti tam tikri metmens, ant kurių visuomenė austu savo mintis. Kad apgarsintus projektus, galėtų žmonės juos apsvarstyti, apdirbti saviškai, pataisyti, papildyti. Nieko to dabar nėra. Ant 22-ros vasario turi visi pribūti!

* Matyt vienur ir kitur, kad suvažiavimo užmanytojai sako rengia „seimą“. Reiktų syki ant visados nuo to barbariško žodžio atsikratyti: seimus turėjo seniaus karaliai su ponais-magnatais, senatoriais ir ministerais. Seimai tai buvo tokios (rednės, kur dykduoniai kasmet susirinkdavo kalti nelaimingiems vergams naujų pančių. Susiėjimas žmonių, lygių su lygiais, yra ne seimas, bet susirinkimas arba — jeigu iš toliu apygardų — susivažiavimas. Nė karaliaus, nė ministierių mes neturime, nė jų rinkime.

Užmanytojai sako, kad susirinkimas bus ne partyviskas, vienok jau iš pat pradžių pasirodė partyviskumas. Kn. Žilinskas surado gana anksti kun. Kaulakį, dr. Sliupą ir kitus, kad pervesti sumanymą. Mus-gi surado vos tik šenėdel, ir tai po to, kaip „Vienybė“ išsitarė, kad „seimas“ norima padaryti fiktyviskas. Teisinasi kun. Ž. kad nežinojės mūsų adriso. Idomus pasiteisinimas!

Be nežinot į visa toki nenormališką rengimą suvažiavimo, mes Amerikos lietuvių socialistai širdingai jam prijauciamė. Darbas sujungtų spėkų daug bus vaisingesnis, jeigu tik jis bus padėtas ant gerų pamatų. Suvažiavime mums labiausiai rūpės apie Lietuvoj einančią revoliuciją ir jos rėmimą. Žinios iš Lietuvos, visokiais keliais pareinančios, įdėm liūdižo apie revoliucijonišką krutėjimą „ciecilikų“, „sicilistų“, kuriuos mes žinom, kad tai yra mūsų broliai socialdemokratai. Teip suprato ir mūsų visuomenė, nes aukos gausiai plaukė beveik vien tik socialdemokratams. Jeigu gi susivažiavime būtų bandoma revoliucijos šelpimą išskaidyt, tai jau tada bus kaltė tu, kurie vardan vienijimo, ardys revoliucijinį darbą.

Žinoma, suvažiavimo politika virs į tokią pusę, kokių nuomonių bus daugiau iš susirinkusių. Tai gi geistina būtų, kad suvažiavime būtų daugiausiai tikrų revoliucijonierių, kurių nuomonės pasilieka blaivos ir prie smarkiausių keno nors daugymų žodžiais į grindis. Suvažiavimas programo neapskelbė. Bet žmonėms reikia butinai jis turėti. Čia mes paduodam keletą pavyzdžių, pagal kurių kiekviena draugystė, kuopos ir pavieniai turi sumodifikuoti savo reikalavimus.

1. Reikalaujame Lietuvoje revoliucijos, ir kad su jos pagalba atsiliuosuoti nuo Rusijos caro, įsteigti savyvaldę Lietuvą su įsteigiamuoju Susirinkimu žmonių atstovų Vilniuje.

2. Kadagi viena Lietuva pakelti revoliucijos negali, tai turime eiti revoliucijiniu keliu su darbininkais Rusijos, Lenkijos, Latvijos ir kitų po caru šalių.

3. Revoliucijos sekantis išsiveržimas yra rengiamas ateinančiam pavasaryj. Mes turime irgi rengtis — su pašalpa.

4. Kadagi iš Lietuvoj esančių partijų tik viena yra seniausia, kuri turi net nuo 1896 metų revoliucijinį programą (sk. „Programas Lietuviškos Social-demokratiškos Partijos“, psl. 8-12), ir kadagi dabartinėj revoliucijoj, mes toli būdami nuo jos, vien tik girdėjome, skaitėme ir jautėme, kad socialistiniai elementai varo didžios revoliucijos bangas, tai mes reikalaujame duoti iš Amerikos jiems tokią paramą, kokią tik galime. Revoliucijos aiduose neatsiskambėjo kitokių partijų vardai. Rods kun. Žilinskas pranešė, kad susitvėrė nauja „demokratų partija“, bet mes nepagiriam tokių darbų; kad vieni pluduoja kraujuos, antri praverčia laiką „tvėrimuisi“. Tai darbas ne savo laiku, ne broliškas ir ne revoliucijinis.

5. Jeigu susivažiavime rinksim komitetą, tai komitetan turi jėit po lygią dalį atstovų nuo socialistų ir demokratų (jeigu ir šių pagarsintą partiją pripažint). Nes šiame atvejy reikia pripažinti galybę organizuoto politiškos kovos darbo.

6. Komitetas turi elgtis tiktai sulyg visuomenės balso. Pats yra niekuom, tiktai išpildomuoju visuomenės agentu.

7. Komitetui suteikti instrukcijas susirinkime, kaip elgtis revoliucijos šelpime. Tai ir viskas.

8. Kiti smulkesni politiški mūsų reikalavimai būtų be svarbos, nes mes jų negalim sudrūtinti, pakol gyvenam ne Lietuvoj.

9. Apsirinkt kai-kurį arba kaikuriuos iš laikraščių už visuomenės organus. Apie juos turi koncentruotis tai revoliucijinis tai kitoks viešas mūsų politiškas darbas.

Tai tik maža dalelė iš tų klausimų, kurie turi būt suvažiavime apdirbti. Gal rengimo komitetas iškels juos plačiau, parankiau ir nuosekliau. Bet mūsų draugai tepasirūpina kožnas paduoti kuopraktiškesnius sumanymus. Atvažiavimas kiekvieno yra neišpasakytai geistinas. Bet kadagi tas daiktas jokiū būdu nėra galimas; tai kožnas tepasistengia raštu priduoti savo reikalavimus. Teužplaukia susirinkimas reikalavimais tikrai revoliucijoniškais. Teatvyksta mūsų kalbėtojai, kuopų delegatai ir pavieniai. Nes tai susirinkimas visų lietuvių ir lietuvaiečių. Pradėtas rengt prastai bet reikalingas paversti į vieną iš puikiausių. Tas prigulės nuo mūsų broliai darbininkai ir darbininkės, inteligentai ir inteligentės! Ikišiolei bent teip buvo. Kovos už laisvę dvasė rodos dar neapleidiu mus.

Draugai ir draugės, visi kurie ant tos dienos pribus Philadelphiaj, teiksies neaplenkti ne-

aplankius tosios bakuželės, kurioje smilksta biedna turtais bet atsidavusi darbams už tėvynės laisvę „Kova“.

Zinios iš Lietuvos.

Pilviškiai, Senapilės pav., Sav. gub. – Pradėjus visur uždarinėti raštines (kancelerijas) ir mokyklas ta vilnis pasiekė ir mūsų miestelį – Pilviškis. Gruodžio 8 d. 1905 m. po mišių keletas draugų nuėjo ir uždarė monopelį, paskui alines ir ėjo tiesiai raštines linkon. Czion ėjo pulkas drąsių vyrų; pro bažnyčią einant prisidėjo dar daugiau ir priėję prie raštinės pradėjo draskyti visokius apgarsinimus prilipitus prie durų. Įėję vidun tuojaus griebė carų paveikslus ir išnešė laukan sumynė kojomis ir sudraskė. Kiti puolėsi prie kamisoriaus (tą dieną Senapilės kamisorius atvažiavo peržiūrėti kaltininkus kurie buvo ėmę pinigų iš išdo), atėmė knygas ir pasakė: „eik kiaulių ganyti!“ Paskui puolėsi prie šėpų, bet jos buvo užrakintos. Tada keletas atsinešė mietus (kuolus), išmušė duris ir nešė knygas be skirtumo, vertė ant lauko, o kiti tuoj draskė ir metė ant gatvės. Gatvė baltavo kaip sniegu apnigta. Raštinkas Bartlingas, geras valdžios bičiuolis, gavo lazdu per nugara ir gerai už barzdos pakratyti. Viršaitis (vaitas) Karpavyčius išsigandęs bėgo bažnyčion, bet draugai jį pasivijo ir priverė atiduoti tarnystos ženklą (retežį) kurį tuoj sutraukė. Apsidirbę raštinėj nuėjo mokyklon. Czion drąsesni puolė vidun, pagriebė caro paveikslą ir išnešė ant gonkų sušuko: „draugai, caras išvažiuoja!“ Žmonės pilni pagiežos griebė su lazdomis per paveikslą, net nešėjui sužeidė veidą, potam numetė ant gatvės pradėjo kojomis mindžioti ir lazdomis badyti. Knygas veik visas išnešė ir sudraskė, bet visų nespėjo išnešti, nes pasirodė 13 raitų kareivių (kareivių buvo Pilviškiuose apie 40, bet kiti atsiskakė joti) kurie nei žvėrį puolėsi į minią stovinčią pas mokyklą. Išsigandę žmonės bėgo bažnyčion, vienok kareiviai, išsitraukę kardus, pradėjo vyti. Pasidarė baisus trukšmas, bet nukentėjusių – nedaug: vieną sumynė žmonės bėgdami šventoriun, kurs į sąvaitę pasimirė, o K. Batisai su kardu sužeidė ranką. Tas viskas – niekai; bet įdomu tas kad mūsų miestelije buvo tiek daug kariumenės, o spėjo draugai apsidirbti į laiką. Kituose valsčiuose visų knygų nedraskė, bet pas mus gresiant pajūi nebuvo laiko atsikirti. Tą pačią dieną buvo ir antras kruvinas ir baisus atsitikimas. Kada Kačergius likosi paliuosuotu iš ištrėmi-

mo ir pargrįžo Pilviškiuosna, šnipai Milkuvaičiai (tėvas ir sunus) norėjo paskutinį savo pasiutimą išlieti ant jo. Gruodžio 8 visą dieną jo laukė su kareiviais išeinant iš savo kambario. Vakare 7-tą valandą K-gius su p. Pietariu (Maskvos universiteto studentu) važiavo į svečius pas p. K. Pietarij. Minėti šnipai pasivijo juos su šešiais apsiginklavusiais kareiviais ir žemsargiais ir žvėriškai K-gių sumušė: su kardais sukapojo galvą, perkirto trijose vietose ir teip paplukusį kraujuose nuvilko (sakau nuvilko, nes jau nesilaikė ant kojų!) į išdraskytą raštinę; norėjo įkišti ląston, bet raštinės šargas Kudirka pasigailęs pasiguldė savo kambarije, kuriame išgulėjo iki subatos vakarui. Subatos pavakare pradėjo rinktis pas raštinę daugybė žydų ir šaip žmonių reikalaujami paleidimo p. Kačergiaus. Viršininkas (subatoj 9 Gruodžio buvo atvykęs pavieto viršininkas ir tardytojas) pareikalavo įkaitus; tada pasirašė apie 10 ukininkų iš sodžiaus ir miestelio ir K-gių – paleido. Minia gavo žinią kad jau K-gius paliuosuotas, su lova jį išnešė laukan ir nešdami per mieta į jo namus džiaugsmingai šaukė „Ura!“ Ryksmas buvo milžiniškas, nes už 3 varstų buvo girdimas.

Czion negalima praleisti ir mūsų klebono Olekos, kuris turėjo gerą bičiuolystę su aficerium, buvusiu Pilviškiuose. Kada mušė K-gių, pareikalavo į raštinę aficeriaus, bet išbėgiojo visus kampus – aficeriaus nėra, tik nuėjus pas kleboną rado juos besivašinanant gana meiliais. Mat klebonui turbut linksma kad kareiviai žmones išgaudė ir nekuriuos užgavo kardais ir nagaikomis; taigi aficerių reik už tai gerai pavaišyti, kad kitu kart da aštriaus pasielgtų su kunigėlio teip nepakenciamais „bulvonais“ ir „galvijais“. Tai kuom mus kunigėliai užsiima! Kad žmonės jau trenkė caro jungą nuo savo sprando, tai kunigėlis nori tą jungą dar ant skaudesnės vietos uždėti.

22 d. Spalių 1905 m. mus klebonui Olekai tapo įdėtas į jo tabakerką (nes jis tabaką šlerpia) atsisaukimas „Szalin kunigai išdavikai“. Tas jam matyt labai patiko, nes išėmęs pradėjo skaityti, bet radęs „bedievišką, pasitėlių darbą (jis teip vadina griovėjus senosios tvarkos)“, sudraskė ir numetė ant žemės negražiai susiraukęs. Tas buvo padaryta ir jauniems kunigams ir jie visi pradėjo teirautis, nuo prie mišių tarnaujančių vaikų, žadėdami jiems visokių niekniekių, bet tas darbas paliko bergždžiu. Dabar atėjęs į kun, Zemaičio vietą kun. Kulikauckas, matyt, yra irgi nemenkas socializmo priešas: kas link kovos su caro valdžia ir mylėjimo tėvy-

nės – jis nepeikia, bet užgavimą kunigijos, nžimančios vietą caro bernų, stato didele nuodėme. Mat kunigas nors ir blogiausiai elgiasi, jį vis reik girti!...

Dabar Pilviškiuose kariumenės jau nėra; žemsargiai visi išbėgiojo: dabar pas mus labai ramu nuo visokių peštynių. Bet sklita kalbos kad kariumenės vėl atsivė. *) Naumiestin atsiuntė viršaus per šimtą kazokų, nuo kurių jau nevienas nukentėjo. Kazokų pasieligimas – biaurus, žvėriškas: suiminėja daugybę „neistikimųjų“ pagal nurodymus šnipų ir laiko kalėjimuose, o kartais (ir labai tankiai!) apmuša.

Iš 25-26 gruodžio – pirmos dienos Kalėdų vakarą – nuginklavo Pilviškių stoties žandarą Nikaforovą. Atėjo ant stoties apie 20 drąsių vyrų, bet žandarą, jo kambarije nerado. Dazinojė kad jisai puotauja pas vieną iš tarnaujančių, draugai nuėję apstojo langus ir duris, o kiti įėjo vidun. Nikaforovą pamatęs apsiginklavusius, suprato kad jau čion surengta ant jo kaklo: įlindo į kitą kambarį ir palindo po lova, bet draugai jį išsitraukė už barzdos ir jį „šukuodami“ pareikalavo ginklų, bet žandaras užsigynė neturįs, – išsiuntęs Virbalin pas kapitoną. Draugai smarkios kratos jo kambarije nedarė, tik pareikalavo kad užmokėtų už revolverį „braunkiną“ kurį varžė nuo Ant. Baltrušaičio atėmė. Nikaforovą už tą turėjo užmokėti 25 rublius. Paskui išnešė caro paveikslus kur tik rado ir turėjo visi kojomis sumindžioti; tą turėjo priverstinai atlikti visi tarnaujanti ant stoties, kurie tik ten buvo. Teip viską užbaigę šaudydami išsiskirstė. Vienok žandaras nepasiliko užganėdintu, užsimokėjęs 25 rub. Jis parsisaukė žandarą kapitoną ant tardymo: klausinėjo ar nepažįsta kas kurį iš tų „piktadarių“, bet pažįstamų atrast negalėjo... Sztai 28 gruodžio duoda skambalą iš Kazlų-Rudos – traukinis iš-eina, bet telegrafo nėra. Atbėgo garvezys su dviem vagonais apginkluotų kareivių: puolėsi visi vagzalan, ir apie jį, jieškodami „cicilikų“, bet nieko neradę vėl išvažiavo; tik iškrėtė 3 vaikus tenpat ant stoties gyvenančius. Dabar Pilviškių stoties visi tarnaujanti netur jokio ženklo prie kaktos, mat jau ir jie nenor... „vištas“ nešioti!.. 28 gruodžio į Pilviškis buvo atėjo kariumenės, mat pagal nurodymą buvusių žemsargių norėjo suimti keletą žydų. Vidurnaktyj apstojo triobas Goldbergo, Piškaus ir Vervelio ir norėjo suimti jų vaikus, bet padarę kratas – nieko nerado. Ant ry-

*) Žnutės rašytos dar prieš karišką apgulimą Lietuvos. Dabar Lietuva yra užlieta vaisku ir kazokais!.. Red.

tojaus, 29 gr. inirtę kareiviai pradėjo kratyti žmones ateinančius į miestelį, bet kad nieko nepėšė, pasiėmė žemėsarius ir jų visą turta, išėjo savo keliais. Per Szešupės tiltą bijojo joti, tai varė apie 10 vežimų ukininkų išmėginimui tilto ar neužtaisyta jiems pražūtis.

Dabar raštinėje ir mokykloje viskas – pertraukta, kaip bus toliau – nežinė. Baisiausi yra tie pasiutėliai kazokai; o jokių ginklų pas mus nėra, išėmus kele tą „Braunįkų“. Butų gerai kad atsirastų keletas bombų, bet apie tai nieko negirdėti, o be ginklų nedrąsus pasipriešinimas, nes pas mus įvestas karės stovis.

Į kovą! į kovą! broliužiai malonus

Kas ginklą pakelti tik gali:

Naikykime caro uždėtus valdonus

Ką engė ir plėšė mus šalį.

Ir priespaudos kieta galybė sutryne

Isteigsime tvarką teisingą;

Ir ainiams palikę geresnę gadynę

Sulauksime garbę dekingą!...

Paviškių Juozas.

VYRAI IR MOTERS, PRIE DARBO!

Atsišaukimas.

Naują „mylistą“ mums suteikė caro valdžia; keturiuose Suvalkų gubernijos pavietuose įvedė „vojennoje položenije“. Kauno gubernijoje teip-pat rengiasi įvesti... Prapuolė dabar čia visos caro duotosios „mylestos“, o liks tiktai dragunų „nagaikos“ ir kareivių kulkos. Kaip pasiūtę žvėris, jie siunta po mūsų kraštą, plėšia žmones, gėdina moteris, po senovės kiša mūsų draugus į kalėjimus; Rokišky (Zarasų paviete, Kauno gubernijoje) apie 10 žmonių tapo nušauta... Teip, dabar da kartą visi gali pamatyti, kam yra verti tie caro manifestai; jau ir aklas dabar gali suprasti, kad caro valdžia viena ranka mums duoda, o kita atima, viena ranka numeta duonos pluta, o kita po senovės „nagaikomis“ plaka, viena manifestus leidžia, o kita rašo kareiviams (žalnieriams) „ukazus“, kad nesigailėtų patronų ir neleistų tuščių šunvių! O čia visokie caro tarnai vis da nori mums akis apdumti, vis da kalba apie tas „mylistas“! Girdi, žiurėkit, kokią gera valdžia, kiek ji jums „mylistų“ suteikė! Kitą ką ir neužilgo gausite, tik nekelkit tokio trukšmo, nedaužykite monopolijų, nevaikykit maskolių-činauninkų! O jei neklausysit mūsų, bloga bus – skaudžiai jus bausime... Tokias popieras platina pas mus caro tarnai. Bet mes jau šimtą kartų patyrėme, kad caro valdžia geruoja mums nieko neduoda; ir čia per tiek laiko baisiausia persekiojo mūsų draugus, kišo juos į kalėjimą, gabeną į Sibirą ir katorgą, liejo nekaltą jų

kraują, vienok nieks nieko negelbėjo, ir ji turėjo nusileist; o dabar da mionija mums akis, kalba apie savo „mylistas“ – žiuome mes tų veidmainių „mylistas“!

Bet nenusiminkim, draugai ir draugės, nė dabar, įvedus pas mus „vojennoje položenije“! Tokį baisų jungą mums reikėjo per tiek metų vilkti ant savo pečių, o pakėlėme jį – pakelsime ir šitą, kaip pakėlė jį mūsų kaimynai, latviai. Visam jų krašte teip-pat yra įvesta „vojennoje položenije“, vienok latviai-darbininkai ir visi rankpelniai neišsigando to, o vienas už kito pradėjo taisyties sau ginklus ir da smarkiau eiti prieš caro valdžią; jie griauja telegrafo stulpus, ardo geležinkelius, kad negalėtų daugiau kareivių į jų kraštą atgabenti; kitose vietose stačiai užpuola ant jų ir priverčia juos bėgti. Jie teip-pat, kaip ir mes, atsisakė caro valdžiai mokesčių mokėjė ir į vaiską eję, išvijo iš savo krašto caro valdžios tarnus ir, nieko nesiklausę, daugelyje vietų įvedė savo tvarką (parėtką) ir įtaisė savo valdžią. Eikime latvių keliais ir mes! Taisykimės ginklus, kad galėtume atsiginti nuo visokių užpuolikų ir nudėti didžiausius savo buidelius! Kareiviams, kurie su mumis, kaip žvėris, apsieina, nė už pinigų neduokime savo pastogės ir maisto, nė jų arkliams pašaro! Kur galėdami, naikinkime juos! Tegul kartus pasidaro jiems mūsų tarpe gyvenimas! Tik neikim ir nemuškim be skirtumo visų maskolių arba zydy: juk ir jie tokie-pat, kaip ir mes, žmonės, ir tarp jų yra visokių: gerų ir blogų!... Nemokėkim mokesčių ir bauskime tuos, kurie eis jų rinkti arba paimtus daiktus pirkis! Nežiurėdami į caro tarnų siuntimą, toliau eikime jau pramintu keliu ir visur taisykimės savotišką tvarką! Kiek kas galėdamas, duokim ir nuo kitų rinkim revoliucijos reikalams pinigus!

Iš visų pusių jau suremta caro valdžia. Jau ir tarp kareivių neberastum tokio pulko, kuriam nėjokio susipratušo vyro nebutų; daugelyje vietų jau stačiai jie pradeda kilti prieš caro valdžią ir eiti į mūsų draugų pusę Artinasi paskutinės caro valdžios dienos; kyla naujas da didesnis, kaip aną kartą streikas... Neatsilikime nuo kitų ir mes! Kartu su kitais stokime prie darbo ir balsiai sušukime:

Satin caro valdžia! Tegyvuoja žmonių valdžia! Tegyvuoja seimas Vilniuje! Tegyvuoja socializmas!

Lietuvos Socijaldemokratų Partija.

Revoliucijos atbalsiai.

Vilniuje per paskutinę savaitę, lie-

piant general-gubernatoriui, sušaudė kalėjimuose 53 revoliucjonierius. Pirmą nužudymo juos ilgai ir baisiai kankino, kvotė kad išduotų paslaptis. Nuo mušimo visi kankiniai buvo mėlini, tuliems išbadytos akys: bijojo tokių ir bepaleist ant svieto. – Pilni kalėjimai, miestuos ir miesteliuos. Dragunai vežiojas nuo vieno miestelio į kitą kanuoles ir baido žmones. Nuolat kratos ir areštai. Už mažiausį pasipriešinimą baisiai muša, išlaužo žmonėms rankas ir kojas. Tame darbe padeda ir vietinė, pirmiau žmonių atstatyta policija ir net tie patys lietuviai žemargiai. – Kuršėnuos kazokai išgvoltavojo dvi mergini. – Prūsų parubežiniai miesteliai pilni pabėgėlių iš Lietuvos ir Rusijos. Tuli iš jų jau atkako ir Amerikon. Bet Prūsų kaizeris parrisamdė carui į judošinę tarnystę: visus bėgančius Amerikon, kuri neturi pašporto ir 190 rub. pinigais, suima ir gražina į Rusiją! – Rygoje miunia išmušė centrališko kalėjimo sargus, išlaužė duris ir paliuosavo visus politiškus kankinius. Ten revoliucjonieriai dar smarkiai kovoja. Bet po visų Latvija siaučia teroras; visur areštuoja socialistus ir revoliucjonierius, ir juos karia. – Bet ant pavasario yra rengiama galutinas žmonių sukilimas. Ant nelaimingų žmonių žemės, nulaistytos nekaltu krauju, užsižiebs revoliucijos liepsnos dar su didesniu smarkumu ir tada jau negelbės caro jokios tyroniškos piktybės. Laukime ir ruoškimės prie to! Szaukia mums prie atmonijimo mūsų nekaltų brolių kraujas!..

DARBININKO KRONIKA.

¶ Kn. Žilinskas rašo „Lietuvos“ 4-ame nr., jog Lietuvoje susitvėrusi „Tautiška Lietuvių Demokratų Partija“, kuri statusus jau išdirbusi, ir tuos atspaudinus prisiųsianti ir Amerikon, kad kas „kalbintų steigti“ čion josios kuopas. Tikslas „partijos“: rupestis apie Lietuvos savyvaldą, apie lietuviškumą mokyklų ir valsčiaus kancelerijų... – Tik tiek, sakyste!? Klausite, o kur kalba apie išardymą caro valdžios? Na, aut to nereiks atsakyti: demokratai carą iš principo pripažįsta reikalingu. Jeigu kada užaina karštis ir sušunka „šalin su caru“, tai tą reikia suprasti, kad jie tik Mikės nenori. Kitas, arba ir tas pats Mikė – jeigu tik „pasiprovytų“ ir vadintųsi Lietuvos kunigaikščiu – jiems geras. Bet štai kur klausimas: ar ši „demokratų“ partija yra nauja, ar senoji, kurią gynė amerikiečiai „demokratai“? Jeigu nauja, tai įdomu, kam vieni demokratai bankrutija kitus. Jeigu senoji, tai kodėl ji teip dažnai tveriasi „naujinas“?..

Amsterdam, N.Y.: – „Darbai čionykštėse dirbtuvėse labai blogai einasi, iš priezasties pabirkantų sukybės, kurio mažina ir mažina mokesčius. Vienoj guzikinėj iškilo net streikas, kur darbininkai reikalauja pakelt mokesčių už išdirbtus guzikus ir geresnio apsiėjimo su darbininkais. Czionai užveždėtojai pradėjo žmones laikyti visai už gyvulius. Toj dirbtuvėj darbininkai beveik visi yra lietuviai, yra keli ir italai, kurie labiausiai kurstė prie streiko. Radosi pritarėjų ir iš lietuvių, kurie paskui ir kitus vienuolius privertė streikuoti, nors tie nenorėjo ir grumojo užmanytojus streiko pakarti. Bet ant jų grasinimo nieks nepaisė. Dabar pabirkantai jieško sau darbininkų per laikraščius. Sziuomi pranešu per „Kovą“ broliams lietuviams: neklausykite apgarsinimų, jeigu kur pamatyste, kad į Amsterdamą nori darbininkų. Czia dabar yra streikai, ir bus dar didesni. Darbo negalima visai gauti, nors ir už pinigus (NB. Czia darbas jau seniai perkamas). – Streikerys“.

Dr. Makauckas iš Luzerne, pa. sugrąžino 43 „Revoliucijos Lapelį“, su 1.75 aukų. Vardus pagarsinsim kitam num. Tikimės, kad ir visi broliai teip pasidarbuos, kuriems išsiuntinėjom lapelius. Revoliucijos šelpimas ir rengimas dar tik prasideda, kada caro bašibuzukai pradėjo žvėriškiausiu budu po mūsų mielą tėvynę siausti.

Brooklyn, N.Y.: – „21 sausio vietinė šv. Jurgio draugystė laikė susirinkimą, ir paskyrė iš savo išdo revoliucijos naudai \$50.00. Nutarėm tuos pinigus perduoti per „Kovos“ Redakciją Lietuvos Socialdemokratų Partijai, kuriuos čia per banko čekį ir prisiunčiam. – Vardan dr-tės, išdininkas J. Matijošaitis“.

Chicago, Ill. (apie teatrą ir du susirinkimu). – 14 sausio 06 m. buvo loštas teatras, komedija „Lėkė kaip sakalas, nutupė kaip vabalas“ per draugus Dr. V. Kudirkos teatrališkai-giesmininkų draugystės, po vadovystę B. Laucevyčiaus. Kiek man teko ikišiol matyti lietuviškų vaidinimų, tai dar nė vienas nebuvo teip gerai atloštas, kaip šitas: aktorai atliko savo roles puikiai, matyt iš to, kad publika siuntė gausias rankų plojimus. Dar turiu priminti tą, jog publika užsilaikė labai ramiai, matyt pradeda žmonės pažinti vertę teatrų. Po atlošimui, dar neužsileidus uždangai, aktorai uždainavo „Marselietę“: „Atsiskom nuo senojo svieto“; truputį pašokus, dainininkai vėl uždainavo „Saulėlė tek“. Publika pradėjo labai ploti kad dar uždainuotų, taigi sugrįžę uždainavo „Sveiki broliai, dainininkai“. Po tos dainos p. Jančauskas pasakė prakalbą,

ragindamas aukaut, kiek kas gal; perejus kolektai per salę, surinko 17 dol. su centais, kuriuos paskyrė LSDP. – Malonu buti ant šitokių pasilinksminimų, kur atneša kiekvienam, šiokią-tokią dvasišką naudą, ir pašelpą kovojuantiems už laisvę. Tegul atsiranda pas mus daugiau tokių pasilinksminimų, tada nebereiks mums trinti alkunėmis saliuų barus – bet eisim su visais drauge pirmyn.

21 sausio tapo parengtas per 4 kuopą LSPA. apvaikščiojimas metinių sukaktuvių, kritusių mūsų brolių Petrapilėje 22 sausio 05 m., kur buvo karštos kalbos, nurodančios pradžių revoliucijos ir skriaudas darbininkų. Kalbėtojai buvo šie: A. Petraitis, J. Jančauskas, J. Giriotas, A. Olšauskas ir B. Laucevyčius. Deklamavo: A. Žimontas „Marselietę“ ir „Prie ginklo, ei tėvynės suns“. E. Damijonaitukas „Nemunėlių“, M. Damijonaitienė „Ne tas yra didis“. Kaip kalbėtojai teip ir deklamatoriai, buvo apdovanoti gausiais aplošimais. Salė buvo papuošta dviem veliauvom: raudona ir juoda; ant raudonos buvo parašas: „Sza lin carizmas, lai gyvuoja laisvė!“ ant juodos: „Garbė kritusiems už laisvę!“ Jos padarė ant žmonių baisia didelį ispuđį, buvo matyt mynioj verkiandų, kurie žinojo, jogiai jų broliai ir seseris yra sukopotė kazokų kardais. Žmonių prisirinko pilna salė, perejus kolektai, surinko 33 dol. su centais, kuriuos paskyrė LSDP. Dainininkai Dr. V. Kudirkos uždainavo „Marselietę“. — Malonu butų matyt tokių parengimų tankiau.

22 sausio 7 val. vakare buvo parengtas susirinkimas, vietinio kom. šelp. rev. Lietuvoje, šv. Jurgio bažnytinėj salėj. Žmonių susirinko neperdaug, buvo garsinta per laikraščius ir aplikatus, jogiai bus apkalbėta, kur bus siunčiamos aukos? Kalbėtojai buvo J. Varkala, kaip pirmsėdis, Aismantas, Kuodis, Dr. Graičiunas ir K. Gugis; visi kalbėtojai aiškino puikiai. Perejus kolektai per salę surinkta 17 dol.

Baigiant susirinkimą, pirmsėdis pasakė, jog „dabar apkalbėsim siuntimą aukų, kokiai partijai; jeigu kas nor šitam dalyke kalbėt, gali užimt balsą“. Tuojau iš minios dievobaimingai pakėlęs du pirštu į aukštą, paprašė balso kun. Kraučiuonas, ir nuejęs kinkuodamas prie stalo, (kam jis kinkavo, nežinau, gal tai laimino susirinkusius, ar sveikinos) pradėjo pusiau užkimusiu balsu aiškinti; ne tiek jis žodžiais aiškino, kiek visokiais kraipymais, šaipymais; daugumas pamislėjo kad jis kokias „komedijas“ daro, bet paskui pasirodė, kad jis kalba; savo kalboje išpeikė buvusius vaidus tarp Revol. Szelp. Komiteto, teiposgi išvadino bedieviais

socijalistus, ir ant galo kaip ir nedrąsiai pasakė: kad aukos butų atiduotos katalikams. (turbut naujai tveriamam komitetui kunigų. Mano prierašas: – argi tik vieni kunigai tėra katalikais!.) Atlikęs savo artistiską rolę, liko sėdėt prie stalo. Tuojau po jo paprašė balso Kuodis, pradėjo atsakinėt ant kunigo užmetimų, kad socialistai bedieviai, ir teip jis puikiai išaiškino, kad kunigėlis tik plojo rankomis, nors kalbėtojas sakė kad ir kunigai socialistai, ir tuos pinigus turim atiduoti socialistams, kunigėlis ir tam pritarė, ir išėmęs dar 4 dol. padėjo ant stalo. Po Kuodžio paprašė balso vėl kunigas, bet jis pamatė, kad vienas iš publikos prašo balso, nors kunigui prigulėjo pirmystė, bet jis užleido savo vietą; matyt žmogutis neturėjo ko perdaug ant kalbos Kuodžio atsakyti. Pradėjo kalbėti Aismantas, kalbėjo tik apie sunkų darbininkų padėjimą; kalbėjo balsiai; kunigėliui tas nepatiko, išrodė lig pamokslas, šokos nuo kėdės, pribėgęs prie kalbėtojo, užgynė jam kalbėti, užimdamas burną su rankomis. Tuojau visa salė sukilo kaip vienas, ir pasidarė toksai jomarkas, kad dar turbut šimet tokio niekur nebuvo. Atbėgo artimesnių gyventojų bobos, tuojau išvedė savo vyrus namo, kad nepakliūtų į „šaltąją“, o kunigėlis tuojau paliepė savo tarnams užgesinti šviesą, ir pats išėjo. Visas susirinkimas, 37 ypatos, tuojau nuėjo į kitą salę, dainuodami „Marselietę“, ir tenai užbaigė susirinkimą. Nutarė 32 balsais surinktus per visą laiką pinigus 336 dol. su centais kurie randasi pas kasierių Marcinkevycių, pasiųst Lietuvos Socialdemokratų Partijai; perki balsavo kad duot truputį ir demokratams, o „katalikams“ t. y. kunigams nebusavo nė vienas. – Taigi matyt, ką žmonės nor padavot, tai mūsų kunigėliai nor sugriaut, bet jau jų politiką suprato milijonai žmonių, ir jie savo dievobaimingais žodžiais nieko nebeįstengs padaryti; dabar kada liejasi kraujas žmonių kovoje už laisvę, tai kunigėliai nor kad surinktus pinigus jiems atiduotų; jie atlaikys šv. mišias, kad dievas duotų dvase šv., kad nebegriautų caro valdžios nes kiekviena valdžia nuo dievo pastatyta!.. Nežinia, ar atsiras bent vienas protingas žmogus, kurs aukavęs savo centus revoliucijai, atiduotų ant mišių, t. y. tiesiai į kunigėlio kišenę. – Buvęs.

Reikaluose L.S.P.A.

Brooklyn, N.Y. 19-ta kuopa LSPA. 12 sausio laikė metinį susirinkimą, kuriame apsvartė sekančius klausimus: – 1. Organo „Kovos“ antgalvyj, kur yra

pažymėta prenumeratos kaina, butų gerai pridėt: „Partijos sąnariams už dyką“.

2. Kuopų susirinkimuose lutarimai turi but leidžiami per balsus, ir garsinant turi but pažymėjami kiek balsų buvo už tai ir kiek prieš tai.

Sziam susirinkime prisirašė 5 nauji sąnariai. Mėnesinių įplaukė 3.50.

Kucpos sekr. J. Verbyla.

Ne karžygiai mėš!..

Tripratom lavonus minėti,
Mipėti kraują ir kanėnas;
Kardai, kanuolės — tik girdėti...
Bet į ką virtom mėš, mėš, mėš?
Štai, girdim: minios čia, žusta
Kovoje už žmogaus tiesas...
Musiškal-gi kankinius plusta,
Ak į ką virtom mėš, mėš, mėš?
Nebrangi karžyglamė gyvybė,
Ne mielas svietas be laisvės;
Štai, vargdlenius riša vienybė,
O į ką virtom mėš, mėš, mėš?
Mus brolių kraują žadam pirkti
Vainikus guodos ir garbės;
Nemokam mėš už laisvę mirti...
Mažinkai esam mėš, mėš, mėš!

Audrupats.

AUKOS.

(Apyšaka. Užbaiga)

Kada suėjo visi į vidų, vienas iš vyrų paklausė Tylaus:

— Na, ar apšilai?

— Ačiu jums, mano prieteliai; išgelbėjęt mane nuo mirties, — jau nebeteip drebėdamas, bet matomai išsigandęs, atsakė Tylus. — Ar aš galėsiu pas jus pernaktoti? — užklausė Tylus, matydamas save čia visai nereikalingu ir tuo labiau jau supratęs, kad jie yra tie žmonės, kurių kiekvienas bijo. Tylus jų ne bijojo, nes jam vistiek lieka vienas iš dviejų, ar sušalt ant lauko, ar likt čia užmuštu. Iki šiol jis nuo jų nieko blogo ne matė, teip kad ir baimė nuo jo pabėgo.

— Na, vyrai, — tarė vienas iš jų, aukštas vyras, — imkimės už vakarienes, nes man baisiai norisi valgyt.

Tuoju ant stalo padėjo: buteį degtinės, lašinių, sviesto, surio, duonos, kumpio ir visi keturi maloniai tarp savęs kalbėdami dalinosi vakariene. Ant Tylaus veido galėjai matyt skai-čią linksmybę. Išgelbėtas nuo baisaus šalčio, nuo alkio, jisai dabar sėdi šiltam kambaryj prie stalo, ant kurio guli teip gardūs valgymai.

— Ne, jie nieko man nedarys, — manė valgydamas Tylus, — nes prieš mirtį jie manęs ne šertų: taukų iš manęs ne tirpš...

Tie trys vyrai, su kuriais dabar valgo, tesingai iki šiol gyvenęs Tylus, buvo visi vienų nuomonių ir seniai jau jie kartu gyveno vesdami savo nuomonę į praktiką. Ne buvo tai žmonės gavę kokį nors

mokslą, tik vienas iš jų mokėjo rašyti ir vedė teip vadinamą „bugalteriją“ ir dėlto visados su savim nešiojo mažą knygutę ir paišelį; bet ne žiurint į tą, į jų tamsumą, jie daug vargų mokėjo matyti, per ką ir išmoko viską nuo širdies atjauti. Jie jautė viską, bet tik tie jausmai giliai slėpėsi jų krutinėse, nes išaiškint jie tų negalėjo ir, iš dalies, ne turėjo nė kam.

— Ar nori tamsta su mumis gyventi? — užklausė vienas, rodos vyresnis iš vyrų, Tylaus.

— Aš gyvėt visados noriu, bet... kad neturiu tiesos... nēr man vietos... nēr man namų... aš turiu mirt ant lauko, — su liudnumu ant veido kalbėjo Tylus

— Tu daug, kaip motosi, vargai; bet dabar „jiems“ atkeršysi...

Ne visai paskutinios frazės prasmę tepermanė Tylus; bet jau jisai pradėjo jauti prie tų žmonių draugišką meilę.

— Ar buvai tu kalėjime? — užklausė „bugalteris“ Tylaus.

— Ne dar, ne teko iki šiol...

— Tai dar nieko nematei... Aš jau penkiolikos metų amžiaus gyvenau kalinyj, ir perbuvau jame dvejus metus... Daug aš ten mačiau ir daug išmoku... Puikių yra ten žmonių ir visi... mūsų broliai.

Degtinės jau mažai beliko, dėlto vienas iš jų tuoj pastatė antrą butelį ir vėl pradėjo leisti ratą tą vandeni, kuris tik viens juosius telinksmino ir gaivino juose atmintį senų praėjusių laimės laikų.

— Kvailūs žmonės, ištikrųjų; plėšk nuo jų, kaip jie nuo tavęs, — jau įgėręs kalbėjo pirmas.

Kalba jau pradėjo eit linksmiau, nes degtinė užšildė jų galvas ir kiekvienas nuo širdies pradėjo pasakot savo liudnas bijografijas.

— Aš nenorėjau teip gyventi, nors ir pikste ant manęs, draugai; bet, sakysiu, — išėmęs iš kišenės paišelį pridėjo jį prie nosės, paskui atitraukęs nuo nosės ir turėdamas prieš akis kaip teplioris norėdamas išmieruot figurą, kalbėjo toliau „bugalteris“, — aš apie kitokį gyvenimą svajoju, kitokie plianai pas mane galvoj buvo... Bet... geras ir dabar gyvenimas. Ant to kelio mane pastatė du „teisingi“ žmonės...

— Kaip tai? — ne supratęs ar norėdamas tą aiškiau žinoti, užklausė Tylus, — geri žmonės ir ant blogo kelio tamstą pastatė!...

— Teip, jie geri visiems, ir man buvo geri kol aš jų ne pažinau... Kalėjimas man parodė jų gerumą ir teisingumą. Daug aš per tuos mūsų „gerus žmones“ kentėjau ir kenčiu.

Autri du draugai nuėjo gultų, nes jie

beveik tą patį matė ir, antrą vertus, jau gerai jie žinojo savo „bugalterį“, su kuriuo jau nekartą dalinosi savo bijografijoms, ir daugiau jo pasaka jų ne interesavo. Tylus-gi nerimavo: jam „bugalterio“ pasaka buvo labai akyva ir brangi, teip kad jis net kaklą ištiesęs laukė, kada toliau pradės pasakot, nes labai tą atjautė. Tai buvo kaip ir jo paties gyvenimo pasaka.

— Nuo mažo augau pas savo tėvelius, kurie mane širdingai mylėjo, — vėl pradėjo „bugalteris“, — ir atitraukdami nuo savęs davė man kokį galėjo mokslą, idant jų sunus taptų laimingų žmogum. Laimingai ir ramiai, tarp žalių laukų, aš praleidau pas juos savo mažystę, o suėjęs trilikai metų išėjau į tą... svietaį jieškot sau maisto. Susijuokė man iš pradžios laimė, bet ne ilgai aš ją tesidžiaugiau. Mokėdamas jau šiek-tiek rašyti, aš darbavaus gan didelėje krautuvėj, dvejus metus. Buvau laimingas. Turėjau duoną, padėdavau seniems tėveliam.. Visai neilgai turėjau laimę, — už dvejų metų trenkė į ją perkunas... Pražuvo iš kasos dešimts rublių... Ir dėl tų dešimts rublių, kurie mažą vertę telurėjo pas mano poną, aš palikau suvargusių... Nežinau, kaip ten buvo su tais pinigais, ir kas juos pavogė, tiktai žinau kad tą pačią dieną įstumė mane kalėjiman, kuriame matydamas suvargusius veidus ir girdėdamas liudnas kalbas, visokių luomų žmonių, perbuvau iki teismui metus ir šešis mėnesius... Visokių aš ten žmonių mačiau: ir teisingų ir galvažudžių, ir gana nuo jų prisiklausiau karštų žodžių, ir keiksmų ant to... svieto. Vienas tenai buvo vaikas... daug jisai mums kalbėjo ir vis apie mus, vis mūsų gailejos...

Gaila kad jisai nuo žmonių buvo atskirtas. Sako, kad jis mokinę žmones, ir dėlto jį įmetė kalėjiman... Gerų ten buvo žmonių, ir visi... aukos. Sako: „vargis“, bet kas tą vagį padarė!.. Po metų ir šešių mėnesių buvo teismas, kuriame mane apkaltino ir dar ant pusės metų laikė kalinyj!... Ant galo laimingai atbuvau bausmę, tiktai pasekmės atnešė visai nelauktus draugijai vaisius: aš nevogiau, aš ne buvau kaltu, vienok aš palikau vagimi, nieks manęs nesigailėjo, visi rodė pirštais, visi neapkentė. Mano popieriuose buvo aiškiai pažymėta, kad aš buvau kalėjime už vagystę, per tai nieks man nedavė darbo... Ok, daug ant svieto neteisybių!...

— Daug ir tamsta kentėjai, — iki šiol tylėjęs prakalbo Tylus, — aš maniau kad aš vienas tiktai teip kenčiu.

— Tą nužeminimą aš bučia vyriškai pernešęs, — kalbėjo toliau „bugalteris“, — bet vagio niekur neėmė ir kiekvienas

nuo jo traukėsi. Teip kad aš palikau nuo visų atskirtas ir net pabrikuose, pamatę mano popierius, rodė man duris... Kągi man reikėjo daryt? Stipti badu, arba... Bet norisi gyvent, nors toj baisioj neteisybės, bet visgi norisi... Ir gyvenu...

— Sunku ir man be darbo but.. Gyvenau ir dirbau. Stačiau murus, liejau gelžius, o dabar aš „jiems“ nereikalingas, kada tie murai gatavi, kada jiems šilt... Sunku man tą suprast, — atsiliėpė Tylus.

Jau buvo vėlus vakaras, kada Tylus su „bugalteriu“ nuėjo gultų.

Mėnulis jau visai leidos ir šviesi drebantį žvaigždis šalyj saulėtekio jau aukštai pakilo nuo gorizonto. Viena po kitai vis tankiau buvo girdėt daina gaidžių ir iš visko matyt buvo, kad jau greit, greit prašvies dienele ir pakils saulutė, kurios jau seniai laukia miegoję tamsoj, suvargę gyventojai žemės.

Br. Vargšas.

Socijališkos studijos.

Stuk! stuk! stuk!

A. — Kas ten? Eik vidun!

K. — (Įeina skubotai) Žinai, brolau: blogai!..

A. — Na, kas ten tikos?..

K. — Lietuvos vienas demokratas pagogė socialdemokratų programą...

A. — Kas tau sakė? Kaip tai?

K. — Sze, skaityk paskutinį numerį „Varpo“: pripažįsta jau nepriklausomybę Lietuvos, sufederuotas su kaimyniškomis tautomis; sakosi tikį į žemesnius luomus, o į aukštesnius, tik iš dalies; žada nacionalizuot žemę ir darbo įrankius; pripažįsta laisvę streikų, ko pirmiaus bijojo ir užsimint; ir sakosi, kad jiems rupj darbininkų reikalai, kurie esą išdėstyti kiekviename socialistų programme...

A. — Hmm... Ištikro didelis stebuklas... Palauk: kas ten pasirašo, ar demokratų „partija“? Na gi ne! Tai rašo koks tem „demokratas“! Demokratas tai juk gali buti vienas iš „šaltųjų“ socialistų ir nieko bendro neturįs nė su taja partija, kuri pasirašo ant „Ukininko“ jau antri metai, nė su taja, kurią kun. Žilinskas „Lietuvoj“ pranešė dabar susitvėrus.

K. — Teip, teip, — bet juk man tas rupi, kad demokratai ištikro esą darbininkų draugais ir pripažįsta socialistų programą savojuo programu, tik dabar dar neįvykdomu...

A. — Klausyk! Kas netiki į savo programą, tas negali jo pasisavinti. „Vargšai“ ikišiol apie nacionalizaciją, nė

apie laisvę streikų, nė apie panaikinimą kariumenės, nė minėt neminėjo. Ir jeigu dabar iš jų vienas-kitas pradeda tuomi interesuotis, pradeda tuos klausimus ravinėti iš programo socialdemokratų ir sodinti į savąjį, tai ne garbė jiems už tą. Darbininkų žmonių politiškos ir ekonomiškos kovos programos yra išėjus iš jų pačių tarpo, tai yra iš tarpo Lietuvos socialdemokratų. Jeigu „demokratai“ lopo savo programą svetimais lopais, o neuori priimti naujo programo — programo žemojo luomo žmonių, — t.y. programo revoliucionierių socialdemokratų, tai jie žino, ką darą. Bet mes teipi turim žinoti, kad jie nenori užgriauti akmenais versmės mūsų vargų, tik jieško vaistų gydyti žaizdas, kurias mums tie vargai padaro. Rodos išmintingiau būtų neduot visai žmonių žėisti, negu žėisti ir gydyti.

K. — Naje, bet kaip jie sako, tai net ir man regis, kad jie turi tiesą. Ar gi ir tu misliji, kad jau atėjo laikas Lietuvon įvest socializimą?

A. — Mokslas rodo, kad žemė baigia stingti: atsitolina nuo saulės. Sako kad ant žemės begalės gyvuoti dabartinis žmogus tik 2 milijonu metų. Jeigu tad socializmas eitų tokiu keliu, koku jį nori vesti Lietuvos demokratai, arba „šaltieji“ socialistai, — tai yra jeigu nepripažint reikalingumo revoliucijos — tai neįvyks socializmas ant svieto nė per 2 milijonu metų. Senovės gadynėj, žydų istorija rodo, kad Egipto karalaitis Maižis, sukėlė žydus prieš Paraoną, lyginai, kaip šėdien socialistai kelia liaudę Rosijoje prieš carą. Ta revoliucija buvo baisi. Vienok žydai laimėjo. Atsiskyrė nuo Egipto despotijos. Pasidarė respublika. Įvykdė komunizimą, kas beveik lyginosi tų dienų socializmui. Ir laimingai gyveno iki neįsiviešpatavo patrijarkija, iki ant galo neišsirinko sau karaliaus Saulio. Poto viskas žuvo: respublika, komunizmas ir laisvė. Teip buvo, yra ir bus visados, pakol pakels revoliuciją žmonės dėl savęs ir nugriovę valdžią patrijarkališką: carus, karalius, sultonus ir vien iš ponų renkamus prezidentus, įstatys valdžią savo, valdžią žmonių, kaip yr socialdemokratų programme.

K. — Bet juk žmonės ant svieto dauginas ir kada tiek privis, kad žemė nebešmaitįs jų, tai kapitalistai, tą matydami, darys tvarką: atiduos žmonėms savo milijonus, pirsks jiems duoną ir tt...

A. — Ha, ha, ha!.. Atiduos savo turtus! Ak, tu, nekalta duša!.. Argi nėra kur baduolių dėt? O karės, o siundymai vienų tautų ant kitų, o skerdynės streikierių, žydų, armėnų, lietuvių, Peterburgo darbininkų! Argi tas nepamažina

kvailių maldaujančių duonos nuo beširdžių valdonų? Ne, viešpačiai žino, ką daryt, kad nepasidaugintų žmonės, ypač tokie, kurie labai lenda į akis. Socializmo, arba draugijos evoliucija eina pirmyn, bet — nereikia užsimerkt ir ant to, kad žmonijos retežiai nė kiek nenudįla. Argi to mes nematom iš „laisvų“ respublikų: Amerikos, Prancuzijos, Szeicarijos ir kt. Argi ten nededa į kalėjimus žmonių už drąsiai ištartą žodį, argi ten jau nelieja žmonių kraujo?.. Apie mūsų demokratų tą patį galima pasakyti, ką ir apie Rosijos demokratų, kurie praėjusioj nedėlioj laikė Maskvoj susirinkimą ir padarė nutarimus, reikalaujami caro numalšyt revoliuciją. Nutarimų motyvai buvo tokie: įvest ir įgaliot privatinio turto ir ypatos nepaliečiamybę. Aišku, dėlko jie bijo revoliucijos. Arba ir Amerikos demokratai, kurie per elekcijas žiuri, kad nelaimėtų socialistai. Matydami, kad tie juos pradeda aplenkinti, demokratai remia republikonų kandidatus. Kada Lietuvos socialdemokratai vedė žmones prie revoliucijos, tai demokratai užsiėmė „tvėrimu“ savo „partijos“. Kada dabar kazokai pripildė revoliucionieriais kalėjimus, tai demokratų sako: per anksti jūs išlindot su revoliucija; mes nuoseklesni, — mes atsieksim tą patį per evoliuciją, per reformas. Ištikro, revoliucijos išsiveržime jie troško, nors slaptai, kad ji nenueitų „per toli“. Ir žinoma, aktyviškai revoliucijai jie nepadėjo. Bet tuomtarpu jų mislį įspėjo caro kazokai, kurie žmonių krauje pamirkydami savo durtuvus ir nagaikas, revoliuciją tuomtarpu prigesino. Toks yra skirtumas tarpe žmonių. Gali kalakutas puošti radęs ant žemės sakalo plunksnas, bet jis pats į revoliucijos aukštųbe nepasikėlė ir to, ko žmonija jieško ir prie ko eina, neatras.

K. — Na, ištikro tu man tuos dalykus labai suprantamai išaiškinai. Norėcia dar, kad tu užbaigtum man aiškinti apie žemę. Kaip tad ištikro jūs socializmo laikuose išrišite žemės klausimą? Ar jūs atimsite ir tą visą žemę, kurią valdžia atidavė geležinkeliams? Padėkim sau, ką jūs daryste su manim: aš sunkiai dirbau iki nusipirkau žemės gabalą, kurio joku būdu nenorėsiu niekam atiduot?

A. — Socializmo laikuose visa žemė prigulės, kaip žemė, visai žmonijai. Nieks negalės savintis joku būdu nė vienos pėdos. Pavieni žmonės, jeigu norės skyrium nuo draugijos gyvent (kas veik bus negalima, nė norės nieks), galės žemę randavot dėl užsiėmimo ar su naudojimo savo ar visuomenės labui. Taigi ir tu galėsi pasilikti ant savo žemės nepajudintas iki myriui, — jeigu tik no-

rosi. Bet ž
negalės ar
uždarbių, i
užrašyt su
kasidėtoja
pastoge ir
mis iki kol

Brolis

Panaud
smulkiasis
visas šone
dam atein
broliskai
liuosybės
pašalpai a
ereliu ir
lietuvių jo
užsienius.
tikra ir
dabar lau
kojas, sot
tie samd
savo samd

Daugu
jos Lapel
Part. Am
stengia
„Kovos“
mis. Ge
lavimo
tume tu
ne du, b
umai išs

„Lie
pauka
egzemp
„Gamte
„Paėjim
ir „Ner
nių“ (pe
yra „Ko
juos par
i Revoli
tojais lais
sirašyti, i
gų Did
„Kovos“
dytą prek

L.S.

RUGPTU
Už apgarsinti
vuo“ pavientų
RUGSEI
50. Pavientai.
SPALIN
pavientai 22.
1.80. Vlas
LAPKRI
0.70. Už rabi

rėsi. Bet žemė bus ne tavo. Žemės nieks negalės naudoti ant visokių vertelgysčių, uždarių, išnaudojimo kitų, nė galės jos užrašyti savo vaikams; bet kiekvienas kasinėtojas žemės bus pilnai aprūpintas pastoge ir visomis gyvenimo reikmenimis iki kol jis gyvės. [tąsa sek. num.]

Brollams, revoliucijos szelpejams!

Panaudodami šiame numeryje visas smulkiąsias litaras Partijos apyskaitoms, visas šėnedėl įplaukusias aukas atidedam ateinančiam numerin. Tuomet tarp broliškai kviečiam visus trokštančius liuosybės nepailsti rinkime revoliucijos pašalpai aukų. Kova eina su dvigalviu ereliu ir dabar, nors šimtus mūsų brolių lietuvių jau sukisė į kalėjimus, išvijo užsienius. Bet ant pavasario rengiasi tikra ir visutina revoliucija. Kazokai dabar laužo mūsų žmonelėms rankas ir kojas, sotinasi mūsų brolių krauju. Bet tie samdyti žudikai sulauks drauge su savo samdytojumi baisios atgiezės!

Daugumai išsiuntinėjom „Revoliucijos Lapelius“, išleistus vardin Liet. Soc. Part. Amerikoje. Visi gavę juos, tepasistengia užpildyti vardais ir sugražinti „Kovos“ redakcijon, drauge su aukomis. Geistina, kad ant pirmojo pareikalavimo Lietuvos revoliucionierių, galėtume turėti gatavai sudėję ne tukstantį, ne du, bet kokį desėtką tukstančių ir tą umai išsiųsti.

Revoliucijai auka raštais.

„Lietuvos“ redaktorius, p. Szernas paaukavo revoliucijos reikalams po 50 egzempliorių kožnos šių savo knygų: „Gamtos Pajiegos“ (po 50c. kožna), „Paėjimas organiško svieto“ (po 35c.), ir „Nematomi priešai ir draugai žmonių“ (po 30c.). Visi tie raštai prisiųsti yra „Kovos“ redakcijon, kuri apsiėmė juos pardavinėti ir gautą pelną prijungti į Revoliucijos Fondą. Draugai ir mylėtojai laisvės, kurie norėte tų knygų išsirašyti, ir tuomi jungti krislelius pajiegy Didžiai Revoliucijai, kreipkities „Kovos“ Redakcijon, pridėdami parodytą prekę.

L.S.P.A. finansų apyskaitos.

Iplaukimai:

RUGPIUTIS (nuo 25 d. žr. „Kovos“ 15 nr. p.m.) Už apgarsinimus 8.00. Prenumeratos 6.16. Išparduota „Kovos“ pavienių NN už 85c. Viso 14.97
RUGSEJIS: Prenumerata 23.50. Už apgarsinimus 4.50. Pavieniai NN 2.15. Už raštus 1.25. Viso 31.40
SPALINIS: Mėnesinių 14.00. Prenumerata 39.30. Apgarsinimai 32.00. Už raštus 9.14. Pavieniai NN 2.27. Aukų 1.00. Viso „ „ „ „ „ „ „ „ 98.31
LAPKRITIS: Prenumerata 33.50. Už apgarsinimus 31.75. Už raštus 7.00. Už Moteuno tikietus 2.10. Pavieniai

NN 1.23. Priimta nuo Dr. Šliupo (žr. „Kovos“ 26 N.)	51.75.
Mėnesinių 62.00. Viso	189.33
GRUODIS : Mėnesinių 37.65. Prenumeratos 31.20. Už Moteuno tikiet. 2.00. Apgars. 1.50. Pavien. N 1.60. Viso 73.95	
SAUSIS (1906) : Apgars. 19.25. Mėnesinių 43.20. Prenumerata 34.75. Už raštus 4.27. Viso	101.47
Už Moteuno tik., apart išdo, pirmlaus buvo įplaukę „Kovos“ Redakcijon	10.60
Tokių būdu nuo 21 rugpiučio, 1905 m., iki 1 d. Vasario, 1906 m. įplaukė:	
Mėnesinių	157.45
Prenumeratos	168.35
Už apgarsinimus	97.00
Už raštus	21.66
Už Moteuno tikietus	14.70
Priimta nuo dr. Szliupo	51.75
Aukų	1.00
Išparduota „K.“ pav. NN už	8.12
Viso	520.03
Nuo pimesnių apyskaitų (žr. „K-os“ [16 N]) liko	66.51
Viso labo įplaukta	586.54

Išleidimai:

RUGPIUTIS: Spauda, popiera, išsiuntinėjimas „K-s“ etc. 12.75. Išleista renkant apgars. 20c. Krasos ženkleliai, kopertos 92c. Išraižos (cuts) 2.40. Viso 16.27

RUGSEJIS: Spauda, etc. 24.94. Pirkta raidžių 10 pts 60 svarų, blėkūčių, geldelių ir kitų smulkesnių spaudos dalykų, 76.37. Išsiuntinėjimas raštų 1.30. Zecerui 35.00. Apgarsinimam elektrotipe 3.25. Rėdos už spaustuę 4.00. Apmokėta už „N. American“ ir „Arena“ 1.19. Krasos ženkleliai, kortelės 2.50. Pagaminta mokinėms blankos ir nulėta joms elektrotipe 2.70. Paleista renkant apgarsinimus 15c. Viso 151.40

SPALINIS: Spauda, etc. 22.45. Spauda „Bitės ir Tranai“ ir kopertų 6.29. Popieros rašymui, ženklelių ir tt. 2.69. Išraižos (cuts) „Kapitalui ir jo augintiniui“, suktukams, raidėms, apvadams, 12.21. Sukolektavimas čekių 26c. Rėdos už spaustuę 4.00. Pirkta spaut. pečiukas 2.50. Zecerui 35.00. Išsiuntinėjim. raštų 55c. Paleista renkant apgarsinimus 35c. Pirkta knyga finansų rokundoms 70c. Viso 87.00

LAPKRITIS: Spauda, etc. 25.44. Imokėta už mašiną adrisams, alavytės, balanas, spəcijas ir tt. 18.74. Apmok. už „N. American“ 40c. Zecerui 28.00. Popieros, krasos ženklelių 3.78. Sukol. čekių 16c. Rėnda 4.00. Sukol. apgars. 85c. Viso 81.37

GRUODIS: Spauda, etc. 27.52. Imokėta už adrisinę mašiną, raidžių ir tt. 21.98. Išleista „Ką atnesa socializmas“ 12.10. Zecerui 35.00. Krasos ženkl., popiera ir tt. 5.20. Rėdos už sp. 4.00. Išsiuntinėjimai raštų 50c. Viso 106.30

SAUSIS (1906): Spauda, etc. 24.82. Vyniojimo popiera, krasos kortelės, rašalas ir kiti raštiniai dalykai 6.70. Zecerui 27.00. Užbaigta mokėt už adrisų mašiną 5.00. Rėdos 4.00. Pirkta blėkūčių ir raidžių 2.30. Išsiuntinėjimas raštų 43c. Apmokėta laikraščiai 49c. Sukol. apgarsinimų 20c. Sukolekt. čekių 48c. Pirkta nauja rokundu knyga 85c. Viso 72.27
Apmokėta redaktoriumi alga už rugsėjį 50.00

Įplaukė	586.54
Išėjo	564.61
Lieka	21.93

„Kovos“ Fonde yra (žr. „K-s“ 5 nr. [š.m.] 55.37
Viso lieka 77.30

Pasarga I Alga redatoriaus nemokėta už spalinių, lapkriti, gruodį ir sausį.
Pasarga II. Nuog šiol atskaitos talpis kas sąvaite.

APGARSINIMAI.

Adresai Centrališkojo Komiteto Liet. Soc. Par. Am.

Organizatorius: J. O. Szirvydas, 412 Siegel str. Philadelphia. Pa.
Sekretorius susineszimų J. Baltrusaitis 224 E. Main str. Plymouth, Pa.
Sekretorius turtų S. Gribauckas 60 Dayton ave. Passaic, N. J.
Knygininkas - K. Jonaitis, 808 N. Camac str., Philad., Pa.

Užkvietimas.

Philadelphijos LSPA. 1-mos kuopos draugai yra užkviečiami ant 11-tos vasario [nedėlio 1 val. po pietų] į „Kovos“ redakciją, dėlei pasiėnekėjimo apie įvairius rekalus. Teipgi bus perkratymas Partijos ir kuopos finansų, bei perdavimas centrališką rokundu knygą naujam išdininkui.
UŽKVIEČIA KOMITETAS.

5-tas Metinis Ballus.

Parengia Lietuvos Dukterų Draugystė ant 19 Vasario [February] ant So. 4-tos gatvės, po No. 523, Philadelphia, Pa. Maloniai užkviečia visus vietinius ir lietuvius apsilykyti. Inžanga už dyką.
KVIEČIA KOMITETAS

TEATRAS IR BALIUS!

Parengtas „Bostono Latvių Draugijūs“, prieš dieną užgimimo Washingtono, 21 Vasario, 1906, ant „Cossuth Halle“ 1095 Tremunt Str., Roxbury, Mass. Programas bus išdalijtas įeinant. Inžanga: draugams 50c., draugėms 25c. Svetimėms: vyrams 65c., moterims 35c. Prasiėdės 8 val. vakare, baigsis 2 val. ryto. Lošiant žnis triubų muzikė.
Maloniai užprašo, rengimo Komitetas. (6-7)

SUSIRINKIMAI.

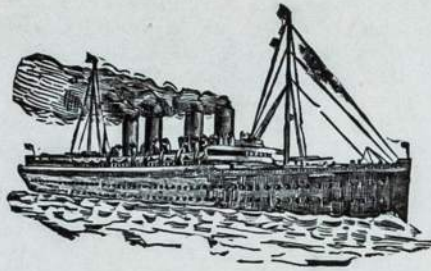
Chicago, Ill., 4-tos kuopos LSPA. susirinkimai atsibuna 2 kart ant mėnesio, salėje, po No. 869—33rd place, 3 val. po pietų. 1) 2-me nedėld. mėnesio, pašvestas kuopos reikalams ir propagandai. 2) 4-ame ned. mėnesio, pašvestas partijos reikalams.
Organizatorius J. Jančiauskis, 95 Canalport ave.
Sekretorius, J. Krėmas, 4556 So. Ashland ave.
Brooklyno, N. Y., 19-tos k. LSPA. susirinkimai atsibuna 2 sykiu ant mėnesio: 1) kas pirmą nedėldienį mėnesio, 3-čia po pietų, 2) kas trečią pėtnyčią mėnesio, 7 vakarė, po No. 73 Grand str.
Cleveland, O., 3-čia k. LSPA. laiko susirinkimus kas utarninką 7½ val. vakare, po No. 570 St. Clair str.
Vardin kuopos, T. Bartkus, 19 Peck ave.
Springfield, Ohio, 12 k. LSPA. susirinkimai atsibūva kas pirmą nedėlią mėnesio, po No. 28, N. Spring str.
Spring Valley, Ill., 23-čia k. laiko susirinkimus ketvergais po kožnai 1-mai ir 15-tai dienai mėnesio, 7-tą val. vakare, svetainėje M. Mažeikos, ant Dakota str.
Chicago, Ill. 22-ros kuopos susirinkimai laikysis kiekvienne pirmame mėnesio nedėldienij, M. Miėdažio salėje, 68 W. 25-th St.
Organizatorius A. Kuzma, 713 W. 16-th St.
Luzerne, Pa. 33 kuopa laikys susirinkimus kas 1-mą ir 3-čią nedėldienį mėnesio, vakarais, nuo 7 valandos, po No. 243 Bennet Str.
Organizatorius J. K. Makuackas.
Waterbury, Conn. 31-tos kuopos LSPA. susirinkimai atsibuna kas antrą nedėldienį po 1-mai kožno mėnesio, ant 17 James str.
Senandorio 28-ta k. LSPA. laiko susirinkimus kas dvi sąvaiti, ant kampo North-West Main ir Lloyd ulyčių, ruimas 5.
KOMITETAS.

GRAMATIKA ANGLISZKOS KALBOS
su isztarymu kiekvieno žodžio lietuviszkai-sekancziai: chair (czėr), kedė; face (fėis). veidas; village (vilidž), kaimas ir tt.
Knyga apdaryta, 147 puslapiai, su prisiuntimu —\$1.25. (Pinigus yra geriausiai prisiųsti per „Postal Money Order“ ant szio adresu:
P. MIKOLAINIS,
Box 15, Station D.
New York City.

PIGI KURPIŲ KRAUTUVĖ.
H. Adelston.
725 So Second Str. Philad. Pa.
Visokios, naujausios mados czeverykai, vyrams, moterims ir vaikams. Susiszneka lietuviszkai. Pigios prekės.

M. Rosenbaum,

SENIAUSIA LIETUVIŠKA BANKA
Philadelphijoje, Pa.
PARDUODA LAIVAKORTES
ant geriausių linijų laivų.

Išmaino pinigus ir išsiunčia po gvarancija į visas šalis svieto. Atlieka tą greitai, atvangiai ir pigiai.

Agentura geležinkelių tikietu

Parduodame geležinkelių tikietus į visus miestus Jungtinių Valstijų.
609 South 3-čia gatvė, Philadelphia, Pa.

KAD SERGI NENUSIMYK -- BUSI ISZGYDYTAS —

Pirmiaus kreipimosi prie kokio daktaro, pažink savo ligą ir priežastis pamatiškai, kad koks daktaris bile kur ar šundaktaris ne'sanėc ligą neiškalbetų, už tai reikalauk — atsiusdamas 10 centų stem-poms, gausi knygą parašytą profesoriaus Dr. E. C. Collins ir perskaityk apie savo ligą skyrinus su ačyda

Knyga

128 puslapin

Vadova ing

Sveikata

Joje randasi dideli kolioruoti paveikslai sudejimo žmogaus kuno ir naujai dadeta 11 apsiereškimu gemančio kudikio pas motiną viduriuose. Ta knyga naudinga sergantiems ir sveikiems

Dr. E.C. Collins Medikalizskas Institutas yra seniausias Amerikoje ir žemiaus minejamas ligas, greičiausiai su geriausia pasekme išgydo, — nuo plaučiu ligos, kosulio, kepenų, inkstu, viduriu ligos, kraujo nečystumo, galvos skaudėjimo, diegliu ir reumatizmo; skuros [odos] ligas ir niežejimą, lytiškas silpnības, slaptas ligas vyrų ir moterų, seklos nubėgimą, saužagystę su jos visais apsiereškimo vaisiais, nervu ligas, abelną nusilpnejimą, kataro (slogos), puslės, galvoj spieginimą, miegustumą, geltliges, skausmingas moterų menses ir baltasias andrapanes, užsikrečiamas piktas ligas, kaip ir kitas kurios ant nelaimės žmonių ir kankinimo atsiranda, į umą laiką. Atsišauk tuojaus, nes

Dr. E.C. Collins Medical Institute yra Specializskas daktaras visada ant kožnos ligos. — Del kožno apsilpninto ligom, Specializskai vaistai tampa sutaisyti po ištyrimo ligos ir išsiunčiami po Suvienytas Valstijas visur, Canada, Mexicą ir visą pasaulę.

Rašant adresuok: **Dr. E.C. Collins Medical Institute,**
140 W. 34-th str. New York City.

Atsišaukiantiems asabiškai oflsas (tarp Broadway ir 7-tos Ave.) atdaras kasdien nuo 10 iki 5 val. po pietų.
Vakarais: Utarninke, Seredoj ir Pėtninčioje nuo 7 iki 8 val. Nedėlioms: nuo 10 val. ryto iki 1 val. po pietų.

Reikalaujame: -

Šimto tūkstančių vedusių vyrų su šelmynomis, arba ir pavienių, norinčių pagerint savo būvį išvažiuojant į Pietines ir Tykiojo vandenyno pakraščiu valstijas. Apsčiai visiems darbo, geros algos, pigūs namai ir farmos; 160 akrų valdžios žemės dykai. Visokios progos pradėt biznį. Pigūs geležinkelio tikietai į tas vietas. Norėdami gaut platesnes žinias, rašykite savo kalboje, įdėdami atsakymui už 2c stampą.
IMMIGRANTS INFORMATION BUREAU,
666 Milwaukee ave. CHICAGO, ILL. [5-8]

Kataliogas Monu Dykai

Kiekvienam kuris prisius savo pavardę ir adresu asz unsiusiu dykai katalioga sztuku, magiszku slaptību ir didžiausiu monu ant svieto. Tame katalioge yra iszguldyti visi skretai magijos, pasako kaip nuveikti didžiausius monus, su kuriais senoves raginiai nustebino visa svieta. Turedamas ta katalioga gali su tais monais netik žmones palinksminti, bet ir gera pelna tureti rodydamas ant ballu, teatru ir kitur.

JOSEPH HERMON
676 N. ROCKWELL ST., CHICAGO

LIETUVIŠKA APTIEKA.

JOFFE & WOLFF.

3-čia ir Bainbridge Str.
PHILADELPHIA, PA.

Prilaikome visuomet krautuvėje grynus vaistus, visokias europėjiszkas szaknis; teipgi turime: Severos gyduoles, Groblevskio, Treinerio Kartųjį vyną, Pain expellerį, šviežias dieles. — Užkvičiame visus lietuvius lankytis į mūsų sąkrovą. Receptus sutaisome su didžiausia atyda.

Kolsun Bros.

Main Office 224 Bainbridge Street.

Karietos sermenims, baliams, vestnėms ir t. t.

pribuna bile valandoje —

Keistone Telephno

Main 48-42 D

Priima orderius teipgi: Georg Kolsun 9580. Waters

TEMYKITE!

Vienatinė lietuviška Aptieka

P. Rovno,

Kampas 3-čios ir Monroe arba
724 So. 3-rd str. Philadelphia Pa.

Toje aptiekoje viską galima gauti, kaip ir sename krauj: tikras Pain Expelleris, Gumbo, Bobro, pilvo ir anodino lašai; Kinder Balsamas; dielės ir bonkos; visoki kvėpalai, muilai ir visoki kosmetikos daigtai, vietiniai ir iš užsienių; receptai sutaisomi iš geriausių kemiškų padarinių sulyg daktaro nuorašų. Prie to duodasi kiekvienam nesveikam higieniškos rodos. Aptieka atvira dieną ir naktį. Sneka visokiais liežuviais.

Kada tik norėsi pasisamdyti sau advokata, kiekviename legaliskame reikale, kreipkis pas

Luther S. KAUFFMAN

ATTORNEY-AT-LAW

1001 CHESTNUT STR. PHILADELPHIA, PA.
ROOM 711 MUTUAL LIFE BUILDING

Shepherd's APTIEKA

N.E. kampas 2 ros ir Dickinson Str.,
Philadelphia, Pa.

VIENATINIS LIETUVIŠKAS SALIUNAS
CAMDEN'E, N. J.

JULIUS GALMIN

Visoki skanūs szvieži gėrimai: alus, degtinė, vynas, likieriai; puikus cigarai.

400 Mechanic str., Camden, N. J.

Bell Phone, 868-x E. Phone, 1033-A

NAUJIENA!

NAUJIENA!

H. MEDOFF'O tikra Lietuviška
TRAIANKA

Turiu atkreipti atydą, kad kiekviena moteriškė visados privalo turėti tikrą Lietuvišką Trajanką namuose. Trajanka yra padaryta iš 29 visokių augalų ir šaknių iš tėvynės; geriausia ir pasekmingiausia nuo visokių apsilpimų ir skilvio negalių.

Teipgi gaunama MEDOFF'O REUMATIC, puiki gyduolė nuo visokio bėdo reumatizmų ir MEDOFF'O STOMACH BITTERS, kuri išgydo visokias skilvio ligas.

Adresuokit:

H. Medoff

PHARMACIST AND CHEMIST

151 Metropolitan ave.

Brooklyn, N.Y.

„LIETUVA“

Savaitinis laikraštis, iszeina kas pėtnyczia Chicago, Ill. Prenumerata Suv. Valstijose, Kanadoje ir Meksike:

ant metų \$ 2.00.

ant pusės metų \$ 1.00

Europoje ir kitose viešpatystese:

ant metų \$ 3.00;

ant pusės metų \$ 1.50.

„Lietuvos“ redakcijoje galima gauti visokių lietuviszkų ir lenkiszku knygų; czia yra didžiausia lietuviszka knyginyčia visoje Amerikoje. Teipgi „Lietuvos“ redakcija parduoda szpikortes ant geriausių ir greičiausių laivų ir siunčia pinigus į visas dalis svieto geriau ir greičiau kaip visi kiti. Su visais reikalais adresuokite teip:

A. Olszevskis, 924 33-rd Str. Chicago, Ill.